

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.01.1979, sp. zn. 11 Tz 88/78, ECLI:CZ:NS:1979:11.TZ.88.1978.1

Číslo: 22/1979

Právní věta: Použití aerosolového rozprašovače se slzným plynem proti napadenému v úmyslu překonat nebo zamezit jeho odpor je třeba považovat za použití zbraně ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.01.1979

Spisová značka: 11 Tz 88/78

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Použití zbraně, Zbraně a střelivo

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 5
§ 235

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1979 sb. rozh.

Použití aerosolového rozprašovače se slzným plynem proti napadenému v úmyslu překonat nebo zamezit jeho odpor je třeba považovat za použití zbraně ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 5. 1. 1979 sp. zn. [11 Tz 88/78.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 14. dubna 1978 sp. zn. 1 T 67/78 ve spojení s rozsudkem městského soudu v Praze ze dne 26. května 1978 sp. zn. 6 To 190/78 a obvodnímu soudu pro Prahu 9 přikázal, aby věc obviněných A. B. a P. N. znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu Pro Prahu 9 ze dne 14. dubna 1978 sp. zn. 1 T 67/78 byli obvinění A. B. a P. N. uznáni vinnými trestným činem omezování osobní svobody podle § 231 odst. 2 tr. zák. a trestným činem vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. a odsouzeni podle § 231 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody, a to obv. A. B. v trvání tří roků a obv. P. N. v trvání dva a půl roku, pro jehož výkon byli zařazeni do první nápravně výchovné skupiny. Obviněnému P. N. bylo uloženo podle § 72 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák. ambulantní ochranné

protialkoholní léčení.

Trestné činnosti se obvinění dopustili podle výroku tohoto rozsudku tím, že dne 26. ledna 1978 v době nejpozději od 03.00 hod. do 06.00 hod. v Praze 9 zadržovali M. F. ve vozidle obviněného A. B. proti její vůli a vyžadovali na ní nejprve soulož, což jmenovaná odmítla a potom ji obviněný A. B. bitím a obviněný P. N. pomocí slzného plynu nutili, aby jim brala do úst pohlavní úd a nechala se od nich osahávat na přirození a dalších částech těla.

K odvolání obou obviněných městský soud v Praze rozsudkem z 26. května 1978 sp. zn. 6 To 190/78 zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu a oba obviněné uznal na podkladě zjištěného skutkového stavu vinnými trestnými činy omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, 2 tr. zák. a vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. spáchanými ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. Každému z obviněných potom uložil podle § 231 odst. 2 a § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, přičemž pro jeho výkon je zařadil do první nápravně výchovné skupiny. Obviněnému P. N. bylo opět uloženo ambulantní ochranné protialkoholní léčení.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR dne 26. listopadu 1978 stížnost pro porušení zákona, ve které vytýká, že důkazy, které byly shromážděny v přípravném řízení, nevylučují možnost kvalifikovat jednání obviněných jako pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1, § 241 odst. 1 tr. zák.

Soudy se nevypořádaly ani s otázkou, zda kapesní aerosolový rozprašovač (KASR) s náplní slzného plynu není zbraní ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák., neboť v případě, že jednání obviněných bylo správně kvalifikováno jako trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., přicházela by v úvahu i kvalifikace podle odst. 2 písm. a) cit. ustanovení. Z obsahu spisu je patrné, že obviněný P. N. ve srozumění s obviněným A. B. použil KASRu k tomu, aby snáze překonal intenzivní odpor poškozené a tak ji přiměl k tomu, aby trpěla jejich počínání. Nutno mít proto za to, že použití KASRu ze strany obviněného P. N. bylo motivováno snahou zdůraznit útok proti poškozené a překonat její odpor, neboť je všeobecně známo, že stříknutí slzného plynu do očí způsobuje na určitou dobu dezorientaci, v důsledku kterého se lze jen obtížně, ne-li vůbec, bránit dalšímu útoku. Posuzováno z tohoto hlediska nutno tento předmět kvalifikovat jako prostředek, který je způsobilý učinit útok proti tělu napadeného důraznější, jak má na mysli ustanovení § 89 odst. 5 tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu této stížnosti pro porušení zákona podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo a zjistil, že byl porušen zákon.

K otázce, zda aerosolový rozprašovač se slzným plynem je zbraní ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák., uvedl:

Otázku, zda je chemický přípravek zvaný „KASR“ zbraní ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák., bude nutno posoudit v případě, že čin obviněných bude posouzen po právní stránce jako trestný čin vydírání podle § 235 tr. zák., poněvadž v tomto případě bude nutno uvažovat též o tom, zda není dána přísnější kvalifikace podle § 235 odst. 2 písm. a) tr. zák. Nejvyšší soud ČSR se ztotožňuje s názorem vyjádřeným ve stížnosti pro porušení zákona, že použití aerosolového rozprašovače s náplní slzného plynu (KASR), tj. rozprašení slzného plynu směrem k obličeji a vstříknutí plynu do očí v úmyslu oslabit nebo znemožnit odpor, je zbraní, neboť jeho použití vede u zasaženého k snížení schopnosti, popř. vede k neschopnosti bránit se dalšímu útoku. Podle výpovědi obviněného P. N. tohoto prostředku také vůči poškozené použil proto, aby se jim nemohla bránit. Vzhledem k tomu, co již bylo uvedeno, šlo tedy o předmět, který byl způsobilý k tomu, aby jím byl útok proti tělu důraznější, jak má na mysli ustanovení § 89 odst. 5 tr. zák.